

ΕΤΟΣ 60όν

27 Μαΐου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (3078)

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἰησοῦς ὁ Θεάνθρωπος

Ἡ σημερινή Εὐαγγελική περικοπή προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀρχιερατικὴ προσευχὴ καὶ συνομιλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα του. Στὴν προσευχὴ αὐτὴ ὁ Ἰησοῦς μιλάει ὡς Θεὸς καὶ ταυτόχρονα ὡς ἄνθρωπος. Ὡς Θεὸς συνομιλεῖ μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα του, ἀποκαλύπτει ὅτι εἶναι ἓνα μὲ αὐτόν, ὁμολογεῖ ὅτι ὅλα ὅσα ἀνήκουν στὸν Πατέρα εἶναι δικά του καὶ ὅλα ὅσα ἀνήκουν σ' αὐτόν εἶναι τοῦ Θεοῦ Πατέρα του, ἐνῶ ἐπίσης μιλάει καὶ γιὰ τὴν προαιώνια δόξα του πρὶν ἀπὸ τὴ δημιουργία τοῦ κόσμου. Ὡς ἄνθρωπος προσεύχεται πρὸς τὸν Θεὸ Πατέρα καὶ ἀπευθύνει αἰτήματα πρὸς αὐτόν. Τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα, τὸ θεϊκὸ καὶ τὸ ἀνθρώπινο, ἐκφράζονται ταυτόχρονα τόσο φυσικὰ καὶ ἀβίαστα στὸ πρόσωπό του, στὰ λόγια καὶ τίς πράξεις του, ὥστε πολὺ ὀρθὰ διακηρύττει ἡ Ἐκκλησία μας ὅτι στὸ ἓνα καὶ μοναδικὸ πρόσωπο τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐνωμένες οἱ δύο φύσεις του ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως καὶ ἀχωρίστως.

Ἡ φανέρωση τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ

Ὅλα τὰ λόγια τοῦ Ἰησοῦ κρύβουν μέσα τους ἀπέραντο βάθος νοημάτων καὶ ἀληθειῶν. Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ πού λέει ὁ Χριστὸς πρὸς τὸν Θεὸ Πατέρα εἶναι ὅτι φανέρωσε στοὺς ἀνθρώπους τὸ ὄνομά του. Σέ αὐτὸ τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖο ὁ Πατέρας τοῦ τὸ ἔδωσε, ὁ Ἰησοῦς διαφύλαξε τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ (βλ. Ἰω. 17,12). Εὐλόγα ἐδῶ ἐγείρεται ἡ ἀπορία γιὰ τὸ ποῖο εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο φανέρωσε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς. Τὴν ἀπάντηση τὴν ὑπογραμμίζει ἐπανεληθμένως ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀπὸ τὸ πρῶτο βιβλίο της μέχρι καὶ τὸ τελευταῖο. Τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο μᾶς φανέρωσε ὁ Σωτὴρας μας, εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ιζ' 1-13)

«Ίνα ὦσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱὸς σου δώσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἔρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἔρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι. Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστί, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδείς ἐξ αὐτῶν ἀπόλετο, εἰμὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ βαπτίσθησαν οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἐκπληρώνοντας τὴν προφητεία, ἡ ὁποία προμήνυε τὴν ἔκχυση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἔφηγε ὅτι ὁποῖος τότε ἐπικαλεσθεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θά σωθεῖ (Πράξ. 2,21-38). Στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Θεὸς μας, σύμφωνα μὲ τὶς προφητεῖες, ἐναπέθεσαν τὶς ἐλπίδες τους τὰ ἔθνη (Ματθ. 12,21 καὶ Πράξ. 15,14-18). Στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ κηρύχθηκε μετάνοια καὶ ἄφεση ἁμαρτιῶν σὲ ὅλα τὰ ἔθνη (Λουκ. 24, 47). Ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου οἱ πιστοὶ καλοῦμαστε χριστιανοὶ (Πράξ. 11,26 καὶ Α΄ Πέτρ. 4,15-6). Μόνον στὸν Ἰησοῦ ὑπάρχει ἡ σωτηρία, καὶ δέν ἔχει δοθεῖ στοὺς ἀνθρώπους κανένα ἄλλο ὄνομα στὸ ὁποῖο νά μπορούν νά βροῦν τὴ σωτηρία τους, παρὰ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Πράξ. 4,9-12). Στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου οἱ ἀπόστολοι ἐπιτελοῦσαν τὰ θαύματα (Λουκ. 10,17) καὶ οἱ πιστοὶ ἴαβαμε τὴν ἐξουσία νά θαυματουργοῦμε, νά πατᾶμε πάνω σὲ ὄφεις καὶ σκορπιούς καὶ νά ὑποτάσσουμε τοὺς δαίμονες (Μάρκ. 10,17-18). Ἐξαιτίας τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ διώκονται οἱ χριστιανοὶ καὶ γίνονται μιστοὶ ἀπὸ τὸν κόσμον (Ματθ. 10,22 καὶ Λουκ. 21,13). Τέλος, σύμφωνα μὲ τὴ στάση μας ἀπέναντι στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ κρινόμαστε· ὁποῖος

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ἀφοῦ ἐσῆκωσε ὁ Ἰησοῦς τὰ μάτια του εἰς τόν οὐρανόν εἶπε, «Πατέρα, ἤλθε ἡ ὥρα· δόξασε τόν Υἱόν σου, διὰ νά σέ δοξάσῃ καί ὁ Υἱός σου, σύμφωνα μέ τήν ἐξουσίαν πού τοῦ ἔδωκες ἐπί ὄλων τῶν ἀνθρώπων, διὰ νά δώσῃ ζωήν αἰώνιον εἰς τόν καθένα ἀπό ἐκείνους πού τοῦ ἔδωκες. Αὐτή εἶναι ἡ αἰώνιος ζωή: τό νά γνωρίζουν σέ τόν μόνον ἀληθινόν Θεόν καί τόν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν ὅποιον ἔστειλες. Ἐγώ σέ ἐδόξασα ἐπί τῆς γῆς, ἐτελείωσα τό ἔργον πού μου ἔδωκες νά κάνω, καί τώρα δόξασέ με σύ, Πατέρα, πλησίον σου μέ τήν δόξαν πού εἶχα μαζί σου πρὶν νά ὑπάρξῃ ὁ κόσμος. Ἐφανέρωσα τό ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους μου ἔδωκες ἀπό τόν κόσμον. Δικοί σου ἦσαν καί τοὺς ἔδωκες σ' ἐμένα, καί τόν λόγον σου ἔχουν τηρήσει. Τώρα κατάλαβαν ὅτι ὅλα ὅσα μου ἔδωκες, εἶναι ἀπό σένα, διότι τὰ λόγια πού μου ἔδωκες, τοὺς τὰ ἔδωκα καί αὐτοί τὰ ἐδέχθησαν καί ἐγνώρισαν ἀληθινά ὅτι ἐβγήκα ἀπό σένα καί ἐπίστεψαν ὅτι σύ μέ ἔστειλες. Ἐγώ γι' αὐτούς παρακαλῶ, δέν παρακαλῶ γιά τόν κόσμο, ἀλλά γιά ἐκείνους πού μου ἔδωκες, ἐπειδὴ εἶναι δικοί σου καί ὅλα τὰ δικά μου εἶναι δικά σου καί τὰ δικά σου εἶναι δικά μου, καί ἔχω δοξασθῆ δι' αὐτῶν. Δέν θά εἶμαι πλέον εἰς τόν κόσμο, ἐνῶ αὐτοί θά εἶναι εἰς τόν κόσμο, καί ἐγώ ἔρχομαι σ' ἐσένα. Πατέρα ἅγιε, φύλαξέ τους μέ τήν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου πού μου ἔδωκες, διὰ νά εἶναι ἕνα ὅπως εἶμεθα ἐμεῖς. Ὅταν ἦμουν μαζί τους εἰς τόν κόσμο, ἐγώ τοὺς ἐφύλαττα μέ τήν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου· ἐκείνους πού μου ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα καί κανένας ἀπ' αὐτούς δέν ἐχάθηκε παρά ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, διὰ νά ἐκπληρωθῇ ἡ γραφή. Ἀλλά τώρα ἔρχομαι σ' ἐσένα, καί αὐτά τὰ λέγω ἐνῶ εἶμαι ἀκόμῃ εἰς τόν κόσμο, διὰ νά ἔχουν τήν χαράν μου μέσα τους τελείαν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

πιστεύει στόν Κύριο Ἰησοῦ δέν κρίνεται· ὅποιος ὅμως δέν πιστεύει, ἤδη ἔχει κριθεῖ, διότι δέν πίστευσε στό ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ (Ἰω. 3,18).

Μωυσῆς καί Ἰησοῦς

Ὅταν ὁ Θεός φανερώθηκε στόν Μωυσῆ στό ὄρος Σινᾶ, τοῦ ἀποκάλυψε ὅτι εἶναι ἕνας καί μόνος Θεός, ὅτι εἶναι Πρόσωπο καί ὅτι φροντίζει γιά τό δημιουργημά του, ἀφοῦ ἐπεμβαίνει μέσα στήν ἱστορία καί σώζει τό λαό του. Ὡστόσο, ὁ Μωυσῆς εἶχε κατανοήσει ὅτι κάτι ἀπέμενε, γιά νά τό φανερώσει ὁ Θεός στοὺς ἀνθρώπους. Γι' αὐτό προεῖπε στό λαό τοῦ Ἰσραήλ ὅτι μέλλει ὁ Θεός νά τοὺς στείλῃ προφήτην σάν καί αὐτόν· σ' ἐκεῖνον θά πρέπει νά ὑπακούσουν, ἐνῶ ὅποιος δέν ὑπακούσει, θά ἐξοιλοθρευτεῖ ἀπό τό λαό τοῦ Θεοῦ (Δευτ. 18,15-19 καί Πράξ. 3,22-24).

Ὁ προφήτης αὐτός εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὅποιος διὰ τοῦ ὀνόματός του φανέρωσε πλήρως τόν Θεό στοὺς ἀνθρώπους (ββ. ὀ.π.). Τό ὄνομά του «Κύριος Ἰησοῦς

27 Μαΐου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκ. Συνόδου (325 μ.Χ.)». Ἑλλαδίου
ιερομάρτυρος (στ΄ αἰ.). Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ρώσου († 1730).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Ἰ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ΄ 1-13.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Ἰουνίου, τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἀπόστολος: Πράξ β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.

Χριστός, Μονογενής Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ» φανερώνει ὅτι εἶναι ὁ Θεός, καί συγκεκριμένα ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγίνε ἀνθρώπος παραμένοντας Θεός, γιά νά σώσει τοὺς ἀνθρώπους ἀπό τὴν ἁμαρτία καί τὸ θάνατο· εἶναι ἐπίσης ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, ὁ «Χριστός Κυρίου». Προπάντων ὅμως διὰ μέσου τοῦ ὀνόματός του μᾶς φανερώνει ὅτι ὁ ἕνας καί μόνος Θεός εἶναι τριάδα προσώπων. Ἀφοῦ εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, εἶναι τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς τριαδικῆς Θεότητος. Καί ἀφοῦ πάντοτε πίσω ἀπὸ τὴν ὁμολογία τοῦ ὀνόματός του κρύβεται τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο μᾶς δίνει τὴ φώτιση καί δύναμη γιά νά τὸν ἐπικαλεσθοῦμε (Ἰω. 14,26 καί Α΄ Κορ. 12,3), ἀναγνωρίζουμε καί ὁμολογοῦμε τὸν Θεό μας ὡς τριάδα προσώπων. Γι΄ αὐτὸ καί ὅσοι ὁμολογοῦμε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, οὐσιαστικά ὁμολογοῦμε τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Ματθ. 28,20).

Στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ λοιπὸν μᾶς φανερώνεται ὁ Θεός μας. Γι΄ αὐτὸ ἄς μὴν παύουμε ἀδιαλείπτως νά ἐπικαλούμαστε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιζητώντας μὲ πολλὴ ταπείνωση τὸ ἔλεός του. Μὲ τὴ συνεχὴ αὐτὴ ἐπίκληση μαστίζουμε τοὺς ἐχθροὺς μας δαίμονες, ἀγιαζόμαστε καί σωζόμαστε.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

Στὸ νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Ἡ Ἐκκλησία πού παροικεῖ...**», στίς 12:00
2) «**Ἡ μουσικὴ τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινὴ μουσικὴ), στίς 16:00
3) «**Τὸ ἀλάτι τῆς γῆς**» (Παραδοσιακὴ μουσικὴ), στίς 19:00
4) «**Ἐκκλησία καί κόσμος**», στίς 22:00 καί
5) «**Τὸ τραπέζι τῆς Κυριακῆς...**» (κάθε Κυριακὴ) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr